



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 34. Canones Concilii Antiocheni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V.
A.C. 403.

§. XXXIV.

Canones Concilii Antiocheni.

In Concilio hoc secundo, in quo Episco-
pi Aulæ largitionibus corrupti sedo-
bant, nulla amplius mentio de prioribus
Accusationis Articulis, quos diluere S.
Chrysostomus intrepide promittebat,
sed, ut nullus supereret Defensioni lo-
cus, Canonibus Concilii Antiocheni
nempe quarto, & duodecimo, unice in-

Sup. XVII. hæserunt. Quartus Canon sic habebat:

§. 13. *Si quis Episcopus, in Concilio depositus,*
se Ministerio ingerere, & sicut antea offi-
cio fungi ausus fuerit, omnis ei spes pro-
cludatur, ut in alio Concilio restitui p-
sit, nec, si causam defendere velit, audi-
tur. Et duodecimus: Si Episcopus in
Concilio depositus importunis precibus Im-
peratorem fatigare præsumpsit, cum po-
tius ad majus Concilium recurrere debui-
set, indignus venia judicabitur, ulterius
non audiatur, omnis restitutionis Spes adi-
matur. S. Chrysostomi hostes dicebant,
hos Canones ad eum respicere, quod ad
Sedem suam rediisset, antequam in ali-
quo Concilio absolveretur. Contra ejus
amicci asserere, hos Canones ab Arianis
contra S. Athanasium fuisse cusos, atque
Canonem quartum, utpote æquitati ad-
versantem, Sardicæ a Romanis, Italis, Il-
lyricis, Macedonibus, & Græcis fuisse re-
jectum.

Tum

Tum Ammonius Laodicenus, & Aca-Sæculum V.
 cius Bereensis cum Antiocho Ptolemai- A. C. 403.
 deno, Cyrino Calcedonensi, & Severia- *Pall. p. 79.*
 no Gabalensi Imperatorem adierunt, pe-
 tentes, ut decem ex Joannis parte Episco-
 pi, nam ultra quadraginta numeraban-
 tur, venire juberentur, ut super Auto-
 ritate istorum Canonum decerneretur.
 Elpidius Episcopus Laodicenus in Syria,
 vir non minus virtute, quam senio, &
 canis venerabilis, aliusque Episcopus, cui
 nomen Tranquillus, ad Regiam delati,
 Imperatori dixerunt: *Joannes prima vi-*
ce secundum Canones non fuit depositus,
sed tantum miss Comite pulsus; non pro-
prio arbitrio in Sedem suam regressus est,
sed tuo Mandato, quod ei unus ex Nota-
riis tuis attulit. *Quod spectat ad Cano-*
nes, qui modo proferuntur, ostendimus,
Hæreticorum opus esse. Cum S. Chryso-
 stomi inimici ulterius contenderent con-
 fuso clamore, & coram Imperatore inde- *Pall. p. 80.*
 core gesticularentur, Elpidius captato
 brevi silentio leniter ad Imperatorem:
Domine! quid tamdiu Tuam fatigamus
Clementiam? opportunum incidit consi-
lum; Fratres nostri Acacius, & Antio-
chus subscribant his Canonibus, quos tan-
quam ab Orthodoxis conditos proponunt,
& dicant: eandem Fidem quam ii, qui
bos condiderunt, tenemus; tunc cessabit
disputatio. Imperator, ictus consilii sim-
 plicitate

Sæculum V. plicitate, ad Antiochum subridens: *nihil*
 A.C. 403. *est ad litem finiendam aptius.* Severinus, & Sectatores ejus expalluere, alter in alterius obtutu defixi. Nihilominus loci, & adstantium Reverentia pressi subscripturos se promiserunt, & sic quidem tunc ignominiam distulerunt, sed promisso deinde non steterunt.

Novem decemve Menses litigando consumpti sunt. Interim S. Joannes Chrysostomus cum 42. Episcopis suis Conventus agebat, & populus ejus Doctrinam semper singulari studio auscultabat. Non incongrue ad id temporis referunt unam Homiliarum ejus in epistolam ad Ephesios, in qua docet, non minus periculi esse in Schismate, quam in Hæresi; & fortiter arguit Episcopos, qui nulla data causa a se separabantur, & per prava molimina ordinem Hierarchie corrumpebant. Tum ad Mulieres speciatim conversus, ait: *si quæ est, quæ in me vindictæ cupiditate flagret, modum jugeram mihi perniciosum; percutite me in maxillam, conspuite vultus meos inspetante omni populo, verberibus me obruite! quid? infremitis, dum dico; alapis genas meas tundite! & tamen Corpus Domini, & Magistri vestri, lacerare non perhorrescitis?* S. Joannis Adversarii, vi. dentes, quanta esset ejus Auctoritas, & Theod. de his timentes, ne istud schisma in Seditionem qui sup. Rel. desine.

Lib. 4. Cod.
 Theod. de his
 qui sup. Rel.

desineret, Legem promulgari curarunt, Sæculum V.
A.C. 404.
qua omnibus Regii Palatii Domesticis
prohibetur, ne se tumultuosis, ut ipsi qui-
dem loquuntur, Conventibus immis-
ceant, & poena sit jaætura officii, atque
bonorum confiscatio. Lex ista Constan-
tinopoli quarto Kal. Febr. Honorio, &
Aristenete Consulibus, id est, 29. Jan.
anno 404. data.

§. XXXV.

S. Chrysostomus Ecclesia pellitur.

Cum tempus Quadragesimale adveni- Pall. p. 81.

set, Antiochus, & Factionis ejus ho-
mines, secreto in Conspectum Cæsaris
admissi, significarunt, Joannem esse con-
victum, jamque Imperatoris esse, ut eum
ante Festa Paschalia expelli juberet. Im-
perator Arcadius instantibus obsistere non
potuit, misitque ad S. Chrysostomum, qui
indicarent, ut Ecclesia cederet. Respon-
dit: *Hanc Ecclesiam a Deo accepi ad pro-
curandam Salutem populi, & eam desere-
re non possum; quia vero vestra est Civi-
tas, si vultis, ut discedam, vi expellite; sic
mihi legitima erit excusatio.* Ergo ex Pall. p. 82.
Palatio non sine aliquo pudore missi sunt,
qui eum expulerunt, addito mandato, ut
interea in Domo Episcopali se contine-
ret. Exspectabant, ait Palladius, num
Cœlum in Joannis Defensionem prodi-
gium ederet, quo perterriti eum suæ Ec-
clesiæ